

KÖSZIKKLÁRA ÉPÜLT

2015. június 14.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úrnak *dicsérete* és *imádata* annyira fontos hely a szellemiekben, hogy mindig így kezdjük az alkalmainkat, amíg mindenki át tudja adni magát, amíg *összeszerkeszti* az Úr a szíveket. Addig nem hagyjuk abba a dicséreteket.

Egy fiatalember tett bizonyosságot, hogy gyerekkorától van fülproblémája, visszatérő súlyos fülproblémák, ami állandó kezelést igényelt. Amikor első alkalommal eljött, megszűntek a tünetek. Milyen hatalmasan cselekedett vele az Úr! Első alkalommal megtapasztalhatta, hogy él az Úr Jézus, az ereje megérintette és meggyógyította. Azóta minden vasárnap itt van köztünk.

Arról hallani kell mindenkinek, hogy Jézus Krisztus *él*, és ha valakit így meg tud *érinteni* az Úr, akkor kívánjuk, hogy egyre többen legyenek. Jöjjenek be északról, délről, nyugatról és keletről, mert nem ismerik kint az Urat, és sivár az életük. Meg kell, hogy öntözve legyenek, az örök élet a szívükbe legyen. Várjuk őket nagy szeretettel.

Ma gyönyörködhetünk az Úr határon túli munkáiban is, mert ma eljött hozzánk Nagyváradról egy gyülekezet. Hajnalok hajnalán keltek, s nem azt nézték, hogy meleg van, hosszú az út busszal. Fábíán Irénke pásztorlásával érkeztek, köszöntjük őket. Megkérem Fábíán Irénkét, hogy mondja el, hogy Isten hogy terjesztette ki az Ő sátorát.

Mert nemcsak Nagyváradon és a környékén pásztorolsz, hanem országon túli, határokon túli szolgálatokat is adott neked az Úr. Nemzetközi, mondhatnám apostoli, de nem akarlak megijeszteni. Az Úr nagyon nagy munkákat bevégezt a hűséges szolgálatod által. Erdélyben, Székelyföldön, Olaszországban, a Máltán is éheznek az emberek. Kérjük, hogy pár szóban mondd el, hova visz el az Úr, ha megtanuljuk az Igét.

Fábíán Irénke: Messziről érkezünk, amikor jövünk, de az utazás nem fáradtság nekünk soha. Amikor többször jövünk egy hónapban, akkor sincs kevesebb pénzünk, mint amikor kevesebbszer. Hogy hogyan csinálja az Úr, nem tudom, de jól csinálja! Sok helyre elvitt az Úr. Egyszer izraeli úton voltunk, amikor azt a prófeciát kaptam, hogy az Úr elküld evangelizációs szolgálatokra, de akkor azt még nem értettem. Sok helyre elvitt az Úr magvetőnek. Az Ige a *legjobb mag*. Bárhova elvetjük, eljön az idő, hogy *kikel*. Ez az egyedüli romolhatatlan mag. Most arra kérem az Urat, hogy bármerre, ahol általam elvetette a magot, azt most *öntözze* meg, és ugyanazt az áldást, amit nekünk elkészített, adja meg nekik is, hogy növekedjenek, hogy mindannyian magvetők legyenek. Az Úr előkészíti a szíveket, a mi dolgunk, hogy ne nézzünk fáradtságot, anyagiakat, hanem menjünk ki, és vessük el azt a magot. Hidd el, az Úr megvéd a naptól is! Olaszországba is havonta mentem, köszönjük az Úrnak az életüket. Spanyolországban is hiszem, hogy jó magot vetettem, és összegyűlik ott is gyülekezet belőle. Dicsőség Istennek! Nem szándékozom havonta menni oda is, de ha az Úr

azt akarja, akkor menni fogok. Az Úr összegyűjti, behozza az embereket, olyan csodálatos módon ragadja meg, hogy azt veszi észre, hogy bent van a királyságban. Akkor azt a tüzet kell kihasználni, ami akkor van bennük, mert ha hagyjuk ellankadni, és kikerülnek a pusztába, és nem vigyázunk rá, hogy az a tűz égjen, akkor elveszik. Ha vigyázunk rá – akkor is, ha neten tartják velünk a kapcsolatot –, megmaradnak. Dicsőség az Úrnak! Köszönjük az ő életüket! Áldottak vagytok, legyetek áldás mások számára!

Bizony kell vigyázni az *első szerelemre*, hogy el ne lankadjon, ezt Irénke nagyon bölcsen mondta. Mindannyiunknak minden nap kell ezt a tüzet olajjal *táplálni*, mert szükség van arra, hogy a világban meglássák, hogy mi itt *izzunk* a szívünkben az Úrért. Az Ő fénye kell, hogy a világra ráragyogjon. Az Úr a csodadolgaival örvendeztet meg minket lépten-nyomon. Amerre járunk, visszahalljuk a bizonyosságokat.

Ma is jött egy orvosi dokumentációval alátámasztott, rákos daganatból való gyógyulásról bizonyágtevés. Az Úr keze hatalmasan cselekszik az életünkben. Mert ezeket az Ő hatalmas neve cselekszi meg. Egy hónapja volt fent vidékről Veres Pál, tüdőrákkal jött, és a szívében kijelentést kapott, újjászületett, a Szent Szellem a szívébe költözött. Ezáltal a teljes gyógyulását papírokkal tudja igazolni, a betegség eltűnt a szervezetéből, mert az Úr Szelleme hatalmasan munkált benne. Amióta a Szent Szellem benne lakozást vett, az élete teljesen megváltozott, dicsőség Istennek! Jézus az egyetlen gyógyító, és nincs más. Nagyon fontos, hogy kijelentsük, hogy ezek az Ő csodadolgai. Mindannyiunk feladata, hogy terjesszük az Evangéliumot! Jézus bizony él, és gyógyít, és magasztaltassék az Ő szent neve ezért! A drága Úr Jézus kegyelme.

Folyamatosan evangelizálunk, az interneten nézzetek utána, ott tudjátok követni. Augusztus 20-án pásztorkonferenciánk is lesz. Ünnepeljük az Úr Jézus Krisztus nevét.

Jézus él, és *szeret* minket. Nézzétek meg a két tanítványt, Pétert és Jánost! *János* mindig azt írta, hogy ő az a tanítvány, akit Jézus szeret. Így mert dicsekedni, hogy az a tanítvány, arról van szó, tudjátok meg, akit Jézus igen szeret!

Amikor *Péter* dicsekedett, hogy ő mennyire szereti az Urat, hogy meghalni is képes érte, mindenhova követi, még aznap megtagadta az Úr Jézust. Amikor a magunk erejéből dicsekszünk, hogy miket teszünk az Úrnak, hogy mire vagyunk képesek, akkor hamar megbotlunk.

Ezért ha a saját erőnkkel dicsekszünk, nem bölcsen tesszük. Amikor azzal kezdünk dicsekedni, hogy Ő mennyire szeret minket, hogy Ő milyen messziről jött, hogy meghaljon értünk, hogy az életét letette értünk, mert Ő mennyire szeret minket, az a szeretet örökké megáll, és az a szeretet soha nem vall kudarcot. Az Ő szeretetével tanuljunk meg élni, az *Úr szeretetével* tanuljunk meg dicsekedni, mert az Ő szeretete került a szívünkbe. Ha ebből a szeretetből tanulunk meg *meríteni*, ez a szeretet soha nem vall kudarcot.

Az Ő szeretete soha nem vall kudarcot, ha teret adsz neki, ha megenged, hogy az a szeretet uralja a cselekedeteidet, és nem az, hogy te miket teszel, hogy mily nagy dolgokat cselekszel. Ha megengedjük, hogy majd az *Úr dicsekedjen velünk* a maga idejében, akkor teszünk bölcsen. Akkor soha nem kell megszégyenülnünk.

Az Ő szeretetével dicsekedjünk, mert az örökké megáll, minden cselekedetünktől függetlenül. Mindenekfelett az Ő *szeretete uralkodik* felettünk, és ez a szeretete jött el értünk, és halt meg értünk. Ez a szeretet *tart meg* minket, és ebben a szeretetben kell *növekednünk*. Ebben a szeretetben kell meggyökereznünk.

Ha ez a *szeretet lüktet* a szívünkön, akkor soha nem fogunk ellankadni, elfáradni az Úrért, hanem mindig *új erőre* tudunk kapni, és fel tudunk kelni, bármilyen nehézségeket, nyűgöket, gondokat, problémákat, támadásokat hozna is az ördög. Mindig *fel tudunk kelni*. Mert ez a szeretet fölkarol és fölemel. Erről szól az Evangélium.

Úgy szerette Isten a világot, hogy az egyszülött Fiát adta érte. Köteles részünk ezt hirdetni. Mily fenséges, és mily gyönyörűséges, mikor együtt lakoznak az atyafiak. Együtt lakozunk, kicsit sűrűbben ülünk. Nem szép a foghíjas menyasszony, mondtuk már. A segítőkkel előbbre ültettük a pásztorokat. Mennyivel szebbek vagyunk így. Így válllvetve sorakozunk Istenért, a szent Evangéliumért.

Nézzük meg az Írásokat, hogy mit üzen nekünk ma az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Drága vigasztalás van az Igében. Vannak, akik több száz kilométert megtesznek hetente, hogy hallhassák élőben az Evangéliumot. Ezek öntözések, magok, amik a szívekbe kerülnek. Ezeket öntözi az Úr, és növekedést ad, gyümölcsöt terem. Miket készít nekünk az Úr? Az Úr szól itt nekünk az Igében.

JEREMIÁS 29,11.

11. Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr, békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.

Az Úr azt mondja, hogy pontosan tudom, hogy *mire rendeltelek* itt az életben. Megvan az elgondolásom, megvan a tervem arról, hogy miért született ide a földre. Pontosán tudom ezeket, ezek békességnek gondolatai lesznek, mert én vagyok a Békesség Fejedelme. A kezemben tartom az életedet, ezért az meg nem szégyenülhet. Csak el ne vétsed.

Az én gondolataim, és az én útjaim. Ezekkel fogunk ma foglalkozni egy keveset, mert ezek az utak a békességnek útjai, és nem a háborúságnak az útjai. Ha háborúság van az életedben, akkor jobban meg kell *vizsgálni*, hogy vajon azokat az utakat járod-e, amiket az Úr kínált neked. Amiket az Ő terve szerint kell beteljesítened. Mert az Ő *tervei* szerint *békességes az utad*, és kívánatos a véged.

Amikor meglátják, hogy a földi *pályafutásodat* itt hogyan végezted be, akkor *kívánni* fogják az Urat, azt a jó Úr Jézust, aki ezt cselekedte veled. Irigykedni fognak miatta, és felbuzdítja őket a szívükben, hogy ők is akarják azt az Úr Jézust. Hogy én is azt a jó Úr Jézust szeretném az Uramnak, aki ezt veled cselekedte.

Ilyeneket szeretne velünk az Úr tenni. *Buzgóvá* szeretne tenni, ösztönözni, hogy mi megismerjük ezeket az utakat, mert Ő ezeket előre eltervezte. Ismerem az *én gondolataimat*, azt mondja, én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok. Azok nem mindig egyeznek a mi gondolatainkkal, ezért fel is hívja a figyelmünket az Ige, hogy meg kell *újítani a gondolatainkat*.

Nap mint nap meg kell újítani az Ige tükrében, hogy miként gondolkodunk helyzetekről. Hogy mi hogyan látjuk azt, és hogyan látja az Úr azt. Akkor kezd az életünk *édessé* válni, amikor ez a kettő elkezd *közelíteni* egymáshoz. Akkor érezzük, hogy mennyivel másabb, mint tavaly volt. Érezzük a *felemelkedést* az Úrnak a csodálatos dolgaiban, amit nekünk készít.

A tanítványok megkérték Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni, és ezt azért tették, mert látták, hogy Jézusnak *minden imája választ nyer*. Látták, hogy állandóan imádkozik, és ezt lenyűgözőnek tartották. Akarták tudni ennek az imádságnak a rejtelseit és titkát. Azt mondták Jézusnak, hogy Uram, taníts minket imádkozni, hogy mi is ilyen *sikeresek* lehessünk.

Ha *felemeljük* a szemeinket az égre, és *imát* mondunk, akkor megszorodnak a halak, a kenyerek, *csodák történnek*, a tenger lecsendesedik, halottak támadnak fel. Csodákat láttak lépten-nyomon, s megkérték, hogy tanítsa őket imádkozni. Ez nem egy rossz kérdés nekünk sem, ha leülünk nyelveken imádkozni, és ott hozza a Szellem, hogy szellem által imádkozzunk.

Drága Szent Szellem, taníts engem az imádságra, azokra a mélységeire, ahol nem jártam még. Aki ki meri jelenteni, hogy mindent tud az imádságról, annak kicsit jobban bele kell olvasni az Ige betűibe, a sorok közé, hogy bizony nem tudunk mindent. Itt a tudásunk csak részleges. A Szent Szellem azért a tanító, hogy megtanítsa minket. Jézus így felelt, amikor erről az imádságról kezdett nekik tanítani:

MÁTÉ 6,9–10.

9. Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved;

Ilyen egyszerű az imádság. Először is tudnunk kell, hogy *van* egy mennyei Atyánk. Nem élhetjük úgy az életünket, hogy megfélemezünk róla. Ő az, aki az elrendeléseket teszi, Ő az, aki tudja ezeket a dolgokat, elgondolásokat rólunk, és Ő tartja a kezében ezeket.

Meg kell Őt *szólítanunk*. Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved. Ezt naponta kérhetjük, hogy Uram, ezen a mai napon, amit Te rendeltél, a Te neved magasztaltassék fel, szenteltessék meg, felettem, a családom felett, az élethelyzetek felett. Ahova csak kerülök, lépek, járok, ott a Te *neved felmagasztaltassék*. Erről szól az Ő neve.

Az Ő neve megszenteltessék, az Ő neve felmagasztaltassék, az Ő neve megdicsőítessék, az Ő neve cselekedjék. Az Ő neve gyógyította meg a rákos beteget, az Ő neve cselekedte. Itt kell kezdeni. Nem a mi kis királyságunknak kell megdicsőülnie, az Ő *neve* magasztaltatik fel. Itt kezdődik. Szenteltessék meg a Te neved!

10. Jöjjön el a Te királyságod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

Jöjjön el a Te országod. Erről szól az Ő neve. Az Ő neve megszenteltessék, az Ő neve felmagasztaltassék, az Ő neve megdicsőítessék, az Ő neve cselekedjék. Ő neve gyógyította meg a rákos beteget, az Ő neve cselekedte. Itt kell kezdeni.

Amit én gondolok, hogy jövőre milyen jó lenne majd, lehet, hogy nekem nem az a legjobb. A Te akaratod legyen meg! A Te akaratod, Atyám, tudom, hogy jobb mindennél. A Te *akaratomat szólítom*. Legyen meg a Te akaratod az én életemben! Ahogy a mennyben van, úgy legyen a földön is!

A *mennyben* minden az Úr *tökéletes akaratában* van, és tudjuk, hogy ott nincs betegség, nincsenek fájdalmak, nincsenek nyugók, nincsenek kínok, nincs szegénység, nincs éhség, nincs hiány. Mindaz a gonosz, amivel itt a földön találkozunk, nincs meg a mennyben.

Azt mondta Jézus, ezt imádkozzatok, hogy *ahogy a mennyben* van, úgy legyen nektek itt a földön! Mert az az én jó akaratom a számotokra, az én *rendelésem a számotokra*. Ezt naponta lehet szólítani: Uram, legyen meg a Te akaratod az én életemben, a Jézus nevében!

Bátran hagyatkozz erre, és ne próbálj okoskodni, hogy te magad kérsz részleteket, mert még nem vagy benne biztos, hogy az jó neked. Addig csak engedd meg, hogy Uram, csak a Te akaratod legyen meg, a Te neved magasztaltassék fel.

Mindig az a *legjobb* nekünk, amit Ő készít. Ebben utazhatunk biztosan az Ő országában, mert Jézus erre hívta fel a figyelmünket. Magasztaltassék föl a Te neved, legyen meg a Te akaratod. Ez két rövid imádság. Minden reggel, amikor fölkelsz, ezt a két kis imát elimádkozhatod bátran, Jézus szavai ezek!

Az Úrnak a *gondolatairól*, és a mi gondolatainkról, meg az Úrnak az *útjairól* és a mi útjainkról az Ige tanít minket valamire, amin nagyon el kell gondolkodni. Amikor azt hisszük, hogy a mi útjaink, amiket kigondoltunk, és most azokat járjuk. Az Úr figyelmeztet minket. Van egy gondolatsor erről. Kicsit feddőzik az Úr itt velünk.

ÉSAIÁS 55,8–12/A.

8. Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr!

Én *magasabban gondolkodom*, mint ami a ti fejetekben jár. Azok az utak, amiket ti választotok magatoknak, ahogy ti határozotok, és ti döntötök, tudjátok meg, hogy akkor nem az én útjaimon jártok, amikor azokon haladtok.

9. Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!

Ekkora a különbség, mondja. Ha ültél már repülön és néztél le, láttad, hogy milyen picikének látszik a legnagyobb építmény is? Óriási a különbség. Hatalmas az a távolság. Hatalmasabb a menny a földnél. Az egek a földnél. Akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál.

Szeretnél olyan magasra felkerülni? (Ésa. 55,9) Kell *kérni* ezeket a *gondolatokat*, ezeket az utakat. Rendszeresen imádkoznod kell! Nem vagy még megelégedve az életeddel? Vágyakozzál az Úr gondolatai után! Vágyakozzál az Úr *útjai* után! Uram, az minden kívánságom, hogy azok beteljesüljenek! Annál jobb nincs az életemben.

Ezeket a gondolatokat *add nekem*, ezeket az utakat add nekem, amelyek nálad vannak, amelyeket *sámomra rendeltél*, amelyeket nekem készítettél! Annál teljesebb soha nem lesz az életem, mint amikor ott vagyok! Ezt a *rövid imát* mondd el Neki naponta! Nagyon kedves ima lesz Neki, nagyon nagy örömmel fogja hallgatni, és *cselekedni fog*.

Meg fogsz döbbseni, hogy milyen *gyorsan* fognak jönni a *változások* az életedre. *Akadályok szűnnek* meg, új *ajtók nyílnak* meg, ha valóban elkezdesz közeledni Hozzá, ha az Ő útjain kezdesz járni, az Ő gondolatait kezded gondolni. Ez le van írva, hogy a kettő között óriási a különbség, messzebb vannak, mint az egek a földtől.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

Pásztorotok ezt az öntözést kérte, látod? Mennyire egyek voltunk szellemben, mikor Ő szólt, és amikor készítettem az Igét. A Szellem mondja ezt, hogy *megöntözze* a földet. Azért száll le az eső, hogy termővé, *gyümölcsözővé* tegye azt.

Az Úr akarata, hogy minden bőséges legyen, *termő* legyen, gyümölcsöző legyen, az egész életed. És még magot adjon a magvetőnek. Aki *magot* akar vetni, annak mindig ad az Úr magot, a magvetéshez való bőséget, hogy mindig tudjon adni annak, aki éhes, az az Úr akarata.

ÉSAIÁS 55,8–12/A.

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt terem ott, ahová küldöttem.

Az én Igém cselekszi azokat. Ami kiszármazik az én számból, az olyan természetű, hogy nem tér hozzám üresen. Az én Igém kiszármazik az én számból, és termőtalajra talál. Termőföldet talál magának, és így nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi.

Figyelj ide! Az Ige az, ami megcselekszi, amit akarok, mondja az Úr. Nem ezzel kezdtük, hogy az Ő útjai nem a mi útjaink, az Ő gondolatai nem a mi gondolataink? Hogy mi mit akarunk, és mit akar az Úr?

Azt mondta az Úr, hogy én tudom az én gondolataimat. Azok jó gondolatok, azok békességnek a gondolatai, meg kívánatos véget hoznak neked. Azt mondja, hogy ezek az Ige által lesznek neked. Az Ige, amely a számból kimegy, ha ahhoz ragaszkodsz, ha azt magadhoz öleled, ha befogadod az én Igémet, nem tér vissza üresen, hanem megcselekszi.

Az Ige a cselekvő az életünkben. Megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt hoz ott, ahova én elrendeltem, ahova én kiküldtem. Garantált gyümölcsöt. Az Igét megragadod, befogadod, és az gyümölcsöt terem az életedben.

12. Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltettek;

Az összes fogságból, az összes kötésből, az összes igából, amiben jelenleg van az életed, ki fogsz jönni így, méghozzá örömmel, bizonyágtévésekkel. Ragyogással, dicsőséggel ki fogsz jönni azokból, mert örömmel jönnek ki, mondja az Úr. És békességben vezéreltettek, ha megtanulod, hogy ezek az Igék hogyan cselekednek. Nem lesznek háborúságok az életedben. Nem lesznek zaklatások, mert az én békességem fog vezérelni téged.

Ezt mondja itt az Úr, Jézus nevében. Ezt szeretném nektek egy kicsit kifejteni még a következő Igékkel. Alátámasztásként a Példabeszédekhez megyünk.

PÉLDABESZÉDEK 19,21.

21. Sok terv van az ember szívében, de csak az Úrnak tanácsa valósul meg.

Ugye így vagyunk ezzel? Tervezgetjük ezt is, azt is, mi lenne jó, hogyan lenne jó, gondolatjuk, tervelgetjük. Tanácsot kérünk másoktól, mit mond a másik. Sok terv van így az ember szívében. Jól jársz-e te akkor, ha ezt imádkozod?

Mikor azt mondod, hogy Uram, csak a Te tanácsodat engedem meg megvalósulni az életemben, annál nincs nekem jobb! Hagyatkozz az Ő útjaira, az Ő gondolataira! Engedd magad át az Ő terveinek, annál nincs jobb a számodra! Nincs jobb! És csak az Úrnak tanácsa valósulhat meg az én életemben! Jelentsd ki naponta.

Akkor keresed az Úr útjait: Uram, hogyan legyen, és miként legyen? Csak a Te tanácsod jöhet az én szívemhez, minden megtévesztés felett hatalmat veszek, ezeket megtiltom. Nem téveszthet meg az ellenség, nem megyek tévutakra, a Jézus nevében! Csak a Te tanácsod állhat meg az én életemben, mert én meg akarom látni azt a békés véget! Erről szól. Ez mind az Úrnak a gondviselése, amikor erre tanít minket.

Sok terv van az ember szívében, de csak az Úrnak tanácsa áll meg. Jelentsd ki naponta az életedre. Ez megint annak a konvergenciának [együttműködésnek] lesz a része, hogy bekerülj az Úr csodálatos időzítésébe, az Ő tökéletes akaratába, arra a helyre, ahol lenned kell. Az Ige fog oda elvinni. Az Isten az Igével cselekszi meg ezeket. Az Igével egyedül.

ZSOLTÁROK 16,11.**11. Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van Tenálad; a Te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.**

Ha te *keresed* ezeket a *magasabb utakat*, ha keresed a *magasabb gondolatokat*, amik az Úrnál vannak, Ő közli veled, hogy az én útjaim magasabbak, és nem a ti útjaitok. Az én gondolataim azok magasabban vannak, próbáljunk meg úgy gondolkodni. Kívánjuk ezt először, és akkor azt mondja neked, ha te ezt keresed, akkor én megismertetem veled ezeket.

Ezt mondja itt a zsoltár, megismerteted velem az *élet útját*, és hogyha ezt megismered, hogy melyik az az út, ahol az élet el van neked rendelve, akkor teljes öröm van Tenálad. Egy kicsi hely sem marad a búsulásnak, vagy a keserűségnek.

A *teljes öröm* azt jelenti, hogy beteljesedtél Őbenne, az Ő akaratában, az Ő gondolataiban, az Ő útjaiban. Létezik egy ilyen hely ebben a mai világban? Kell, hogy létezzen, mert az Ige ezt írja. Ezért törekszünk, hogy oda bejussunk.

Az ember, ha ezeket elkezdí kívánni, hogy mit készített az Úr, mi van az Ő jobbján, mi van ott nekem elkészítve; mik azok, amik az én örömömrre, és az én útjaimra vannak, akkor az Úr azt mondja, hogy *keresed* ezeket? Én pedig akkor *megismertetem* veled ezeket.

Ez az Úr akarata, hogy mi ezekben járjunk, hogy ezekben teljesek legyünk, és az Úr rendeléseit be tudjuk *tölteni* az életünkre. Tudjuk azt, hogy nemcsak lézengünk itt a földön, az Ige közli velünk.

EFÉZUS 2,10.**10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újratemetvén a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.**

Ha a Mindenható teremtett valamit, és rányomta az Ő bélyegét, hogy az én alkotásom, akkor merje azt valaki leszólni! Az Úrral gyűlik meg a baja, nem? Ki mer az Úr alkotása ellen szólni? Hogy merészelünk valakit is lenézni, vagy magunkat akár kisebbrendűségben érezni, amikor az *Úr alkotásai* vagyunk.

Nézd meg, mit ír. Az első elromlott, így mondhatnám legegyszerűbben. Ádámnál történt valami, és elszakadtunk Istentől. Ezért azt mondta Isten, hogy teremtek valami újat. Ez jó lesz, ez már nem tud elromlani többet. Ezt elpecsételem. Az Ő alkotása vagyunk, *újratemetve* a Krisztus Jézusban. Nézd meg, hogyan folytatja: jó cselekedetekre!

A keresztény élet az egy jó élet. Amikor újra vagy teremtve, akkor megszületél Krisztusban, akkor jó cselekedetekre vagy eltervezve Isten gondolataiban. *Jó dolgokra* vagy elrendelve. Jó dolgokra, amelyeket *előre elkészített* az Isten, hogy azokban járjunk.

Míntha becsomagolta volna előre, kis ajándékcsomagba, s azt mondta volna: Újjászületél, itt van, bontogassad, és ismerkedjél vele! Járjál benne, és naponta fogsz benne *találni újakat*. Járjál benne, és ismerkedj vele, és újra fogsz találni benne újakat. Meg fogod találni az én gondolataimat is, és meg fogod találni az én útjaimat, és meg fogod találni azokat a gyönyörűségeket, amelyek az én jobbomon vannak. Az én gondolatomban fogsz gondolkodni, és az én útjaimban fogsz járni, és ezért *gyümölcsöző* leszel, és én tudom ezeket, és ezeket elrendeltem a számodra, ezek jó cselekedetek.

Azért rendelte ezeket az Úr, hogy ezekben járjunk. Ezek az Úr rendelései. Hogyhogy mégsem járunk mindig benne? Ha körülnézünk a világban, a keresztények életében nem

mindenkinél látjuk Istennek az akaratát beteljesedni. Csak ott lehet az első számú gond, hogy nem keressük ezeket. De aki keresi, azt mondja, azokkal megismertetem.

Naponta imádkoznunk kell: *Uram, hogyan legyen, és miként legyen. Csak a Te tanácsod jöhet az én szívemhez, minden megtévesztés ellen hatalmat veszek, ezeket megtiltom, nem téveszthet meg az ellenség, nem megyek tévutakra, a Jézus nevében. Csak a Te tanácsod állhat meg az én életemben, mert én meg akarom látni azt a békességes véget. Ámen.*

Jézus egy nagy kincset közöl velünk, arról az igazságról, hogy hogyan kerültünk be a királyságba, és mi ott a dolgunk. Miért vagyunk itt bent? Mielőtt kérkednétek, hogy megtaláltátok az Urat, azt mondja Jézus, hogy nem ti választottatok engem.

JÁNOS 15,16.

16. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjeteK és gyümölcsöt teremjeteK, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kérteK az Atyától az én nevében, megadja nékteK.

Én láttam, hogy készen áll a szíved, én *szólítottalak meg* név szerint. Itt az ideje, hogy gyere be a királyságba. Küldtem aratómunkást is, és te igent mondtál. Én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket. Nézd meg, az Úr rendeléssel jön. Nemcsak azt mondta, hogy itt bent jobb, gyere. Elrendelések vannak.

Az *Úr rendelései*, az Ő parancsolatai helyesek, azt írja az Ige. Azt Ő rendelte, annak úgy kell lennie, ha Ő rendelte. Összefoglalva, az Úr arra rendelt minket, előre elrendelte, hogy minden *imánkra válasz* jöhessen. Azt mondja, hogy amit csak kérteK az Atyától... Nincs idefűzve, hogy ha ez, és ha az, vagy csak hogy ha itt, és ha ott vagy, és ekkor vagy akkor. Nincs semmi ilyesmi.

Az van, hogy *akármit kérteK az Atyától az én nevében*, akkor azt *megadja* nékteK. Ez egy elrendelés előre. Amikor behívott a királyságba, azt mondta, hogy én *elrendelvelek* arra, hogy minden imádra igen és ámen *választ adhassak* neked. Ezt mondja itt. (Ján. 15,16)

Az ember, ha erre egy kis időt szán, és ezen medítál, egész *más megvilágításban* fog imádkozni, mert tudja előre, hogy Isten még mielőtt kimondjuk, már *tudja*, hogy mit kérünk, és alig várja, hogy *kimondjuk*, és mondja rá, hogy ámen. Mert *elrendelés*, hogy minden imánkra *választ kapjunk*. Ezt olvasod te is, ez van ide leírva: amit csak kérteK...

Erre választott ki minket, hogy imádkozzunk és kérjünk. Amit csak kérünk, azt megadja nekünk, erre ki vagyunk választva. Azért akarja az ördög annyira elvenni a kedvünket, hogy ne imádkozzunk, mert az egy *hatalmas hely*, amit az Úr nekünk készített. Eleve elrendelte, és oda behelyezett, és azokra a jó cselekedetekre elkészített minket. Ezért bátran kezdj el *imádkozni*.

Azért, mert azt mondja az ördög neked, hogy ezért is imádkoztál, látod az sem sikerült úgy, ahogy gondoltad, meg az sem sikerült úgy. El akarja venni a kedvedet, hogy nézd meg már, mennyi mindenért imádkoztál, és egyiket sem látod. Azon dolgozik, hogy elvegye a kedvedet. Hogy már többé ne imádkozz, mert akkor nagyon veszélyes vagy neki, amikor imádkozol. Akkor nagyon *nagy veszélyt jelentesz* a számára, mert ez egy rendelés Istentől.

Ha te így tekintesz az imádra, hogy ha, ha, ha, ha most még nem látom, ördög, akkor is tudom, hogy el van *rendelve*, hogy az imámra *válasz jöjjön*, akkor te csak figyelj, és meglesz.

Nincs időhöz kötve Isten keze. Ezek így működnek. Azt mondja az Úr neked, hogy ezekre én elrendeltelek, bátran imádkozzál, bátran rendeljél te is, és ismerd meg az én útjaimat, és ismerd meg az én gondolataimat, azok magasabbak, és járj azokban, és én beteljesítem azokat. Elrendeltem, hogy *minden imádra* választ kapjál. Ha megtanulod az én gondolataimat, és megtanulod az én útjaimat, akkor *nyitva* az ajtó neked. *Munkatársam* leszel.

Mivel az Úr az *elejétől a végéig lát* mindent – én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet, és a vég –, pontosan tudja a dolgoknak a végét, mielőtt még elkezdődnének. Hogy hogyan, azt mi nem tudjuk felfogni az emberi agyunkkal, mert mi az időtengelyen élünk, Ő pedig az időn kívül van. Az idő fölött. Ezért mondhatja bátran, hogy ne félj, mert látja a végét, amit mi még nem látunk.

Mi csak abban vagyunk benne, amiben most éppen küszködünk. Ez a nehézség, ebben is megbotlottam, az is van, mihez kezdjek, munkanélküliség, anyagiak, sorolhatnánk. Nem látjuk, hogy miként lesz a megoldás, hogy hogyan jutunk előbbre.

De az Úr azt mondja: *Én látom ennek a végét, és tudom, hogy én jó véget rendeltem neked, kívánatos vég lesz az*, (Jer. 29,11) ezért – azt mondja: *csak ne félj és ne rettegj, mert veled lesz az Úr mindenekben, amelyekben mész az úton*. (Józs. 1,9)

Ezt mondja Józsuének? Amikor Mózesnek kijelenti az Úr, hogy nem mész be az ígért földjére – múlt héten volt szó róla –, utána Mózes meghalt és Józsuének jelenti ki az Úr: *Ahogy Mózesrel veled voltam, úgy veled is veled leszek, mindenekben, ahova csak mész, ahova a lábadat teszed, az a föld a tied*. „*Csak ne félj és ne rettegj*” – ezt mondja az Úr szó szerint – *légy bátor és igen erős*.” (Józs. 1,5–6)

Hogyan lennék én igen erős? – kérdezzük az Urat. Azt mondja az Úr: *nem a te erődből, az én erőmből legyél igen erős és bátor, az én Szellemem által, mert az én erőmet közöltem veled*. Abból az erőből elvárhatja az Úr, hogy legyél *igen erős* és legyél *igen bátor* és *ne félj és ne rettegj*. Ezt kéri tőlünk. Ezt mondta Józsuének: „*Ahogy Mózesrel veled voltam, úgy veled is veled leszek*.” Ez is felemelő, ha olvassuk. De tudod, neked mit mond?

Neked pedig azt mondja: Jézussal, amikor járt Galileában, amikor járt Jeruzsálem utcáin, amikor járt Szamária városaiban, mindenkor *veled voltam*, átöleltem, burokba helyeztem, felkentem, a Szent Szellem burkában szolgálhatott az én felkenetésemben. Ahogy Jézussal veled voltam, úgy *veled is veled* vagyok minden percben!

Ezt mondja neked. *Ugyanaz a felkenetés* a mi részünk. Jézus azt mutatta meg, hogy az isteni voltát letéve, emberi testet felöltve a Szent Szellem *felkenetésében* hogyan lehet *szolgálni* a földön. Elöljárónk lett ebben.

Isten azt mondja: *csak ne félj és ne rettegj, bármin kell átmenned, én veled vagyok, megsegítelek, a Szellememet adtam beléd és megsegítelek, tanulj meg élni az én erőmből*. Ekkor kezdünk közeledni az Ő gondolataihoz és az Ő útjaihoz.

Ne tekintsünk úgy egy helyzetre, hogy az olyan kihívás a számunkra, hogy ott nincs megoldás, vagy az lehetetlen, vagy itt az ördög lenne a nyertes! Nincs ilyen. Az Úr kijelentette a végét a kezdeteknél, hogy *az hogyan végződjön*, és megfizette az árat minden *győzelmedért*.

Ahogy Jézussal veled voltam a földi útján, úgy veled is veled vagyok – mondja az Úr –, minden percben körbe vettem, felkentem és úgy veled is *mindenütt veled* vagyok, pontosan ugyanúgy. Jézusnak ezt kellett bemutatni a földön, hogyan kell *járni* a Szellem felkenetésében.

Nincs annál szánalmasabb, mint egy félelemmel teljes, aggodalmaskodó keresztény, akiben jelen van Isten Szelleme. Nincs annál szánalmasabb! *Csak ne félj és ne rettegj* – mondja az Úr. *Veled lesz az Úr mindenekben. Aki ellened támad, velem gyűlik meg a baja* – Isten így tekint rád. Adott neked egy *hatalmas nevet*. Uralkodni hívott el minket az Úr, Jézus nevében. A félelmek felett is uralkodnunk kell.

Nem azt mondom, hogy nem kísért meg minket a *félelem* egy-egy helyzetben, csak ne fogadd el és ne engedd, hogy uralkodjon feletted, hanem *te uralkodj felette*. Mint, ahogy a Mózes 1-ben mondja, hogy *a bűn ott áll az ajtó előtt és kívánczik rád és leselkedik, és rád van vágyódása, de te uralkodj felette!* (1Móz. 4,7)

Vegyél hatalmat a félelem felett is! A *név* a tied, a mindenható név, a mindenek feletti név, *uralkodj felette*. Az uralkodásodban a győzelmet Isten *Szelleme fogja garantálni*.

Nézzük meg, mit ír Pál erről a 2. Korinthusi levélben. Lenyűgöző bátorítást kapunk arról, hogy mikén ment keresztül az életben, és ezt mennyire úgy kell tekintenünk, hogy győztesek lehessünk. Pál tollán keresztül születtek ezek, akiről ha egy kicsit olvasunk az Újszövetségben, akkor tudjuk, hogy mikén kellett keresztül mennie. Döbbenetes megpróbáltatásai voltak.

2KORINTHUS 4,16–18.

16. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul

Nem csüggedünk, ez alapállás, inkább dicsekszünk. Szögezd le magadban: *nem csüggedek, akármilyen jöhet!* Lehet, hogy egy év elteltével egy kicsit meglátszik rajtunk az idő, de az is lehet, hogy nem, mert a Szent Szellem meg is *elevenít* minket. De Pál azt írja, hogy még ha így is lenne, hogy a külső emberünk megromol is, a belső viszont napról napra *megújul*.

17. Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;

Két dolgot ír ezekről a megpróbáltatásokról: *pillanatnyi* ideig tartanak, továbbá, hogy *könnyűek*. Ha olvasod, Pálnak például Efézusban a vérmes oroszlánokkal kellett megküzdenie, ahova azért dobták be, hogy felfalják. Ez pillanatnyi – mondja Pál, hogy ne *csüggedj* – és *könnyű* megpróbáltatások.

Tudod, miért írta ezt le? Mert tisztában volt azzal, hogy *belül* lakozik egy másik oroszlán, a *Júda oroszlánja*. A Júda oroszlánjával senki sem mer kezdeni. Ő tudta, hogy az az oroszlán ott kint nem veheti el az életét.

A héten néztem egy prédikátort, az egyiket, akit szeretek hallgatni, ha éppen sikerül. Képzeljétek el, hogy ketrecben hozott egy jól megtermett oroszlánt. Először le volt takarva, senki nem tudta, mi van benne, utána levette róla a takarót, és egy óriás, megtermett oroszlán sétált föl-alá a szűk ketrecben és ki akart jönni.

Mindenki láthatta az erejét, a megtermett voltát. Ha kiszabadul, szétszaggat sok embert. A prédikátor odaállt és elkezdett prédikálni az oroszlán előtt a gyülekezetnek, és kérdezte, hogy hányan érzitek át a helyzetet, hogyha kiszabadulna, mi lenne itt. Mindenki meghűlt a vér.

Ha bementek az állatkertbe és megnézik, állatok királya ő, nem a legnagyobb és nem a leggyorsabb, de félelmetes tekintélye van. Minden mozdulatában benne van, hogy árthatna nekünk, de azt mondja az Írás, hogy mi kaptunk *belül* egy oroszlánt, a *Júda oroszlánját*.

Júda oroszlánja bennünk van és *minden helyzetet képes kezelni*, csak meg kell tanulnunk *magunkból kiengedni*. (Jel. 5,5) Ha kiszabadul abból a ketrecből, a hústestből, s megtanuljuk őt odaengedni a problémás helyzetekre, akkor széttép minden ellenséget.

Az ellenség így fél tőled, csak te nem vagy tudatában, mert mindig a láthatókra tekintesz. Amin most át kell menned, elsőként az ördög azzal téveszt meg, hogy mindig így lesz vagy még rosszabb lesz. Azt mondja Pál: nem, ezek *pillanatnyiak és könnyűek*. Sion tetejéről minden máshogy látszik. Vedd tudomásul, hogy ahogyan jött, úgy *el is múlik* ez a megpróbáltatás.

Mindig ki szoktam jelteni: ahogy jött, úgy el is tűnik. Így van írva, hogy *pillanatnyi és könnyű*. Ha rád nehezedik, akkor már valamit nem jól teszel. Ha tudod, hogy te vagy a *nagyobb*, és ez a hatalmas oroszlán benned üvölt, *ráüvölt a helyzetre*, ha kell – és ha kell, előremegy és *elnyeli az ellenséget* –, akkor ezek könnyű megpróbáltatások. Ezek az Úr azért engedi meg, hogy átmenjünk, mert *valamit hoz* nekünk.

Nézd meg, mi az, amit hoz, itt van a nagy *öröm* elrejtve: ezek a megpróbáltatások „igen nagy *örök dicsőséget* szereznek nekünk”. Ezek teremnek nekünk valamit, amikor megmértetünk, ezek súllyal nehezedő dicsőségek. Olyan dicsőséget szereznek nekünk majd a mennyben, amit örökre viselhetünk, hogy arról fogalmunk nincsen.

Dicsőséget terem nekünk minden megpróbáltatás, így kell tekinteni rá, különben az Úr nem engedné meg. Nem enged minket a fölött kísérteni, minthogy elszenvedhetnénk. És tud pontosan, hogy az a *hit*, ami benned van a Júda oroszlánjával, az *elegendő*.

Ezek neked dicsőséget szereznek. Nem csak dicsőséget, hanem *igen nagy dicsőséget* szereznek, örök nagy dicsőséget. Vagyis odaát, amikor már ott leszünk és beszéljük ezeket, hogy emlékszel, amikor ez meg ez történt, ez volt és az volt, és nem láttam a megoldást, odafönről ez egész másképp lesz.

Úgyhogy dicsőségfelhőkben fogunk erről beszélni, és mindegyiknek a végén ott van elkészítve a *győzelem*. Megoldódnak ezek a helyzetek, nem keseredünk, nem lankadunk el, és nem csüggedünk. Ez hozzáállás kérdése, ez a fontos, hogyan juthatunk be oda, hogy ezek a megpróbáltatások dicsőséget szerezzenek nekünk? Itt a kulcs a következő versben:

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Ez a kulcs: mivelhogy *nem a láthatókra* tekintünk. Ha állandóan arra tekintesz, hogy jelenleg mi a probléma, akkor belesüllyedsz abba. Egyre nagyobb lesz, egyre jobban rád nehezedik, egyre jobban nem látod a Júda oroszlánját belül, egyre jobban nem látod az Úr útjait, egyre jobban nem látod az Úrnak a gondolatait abban a helyzetben, mert a láthatókra tekintesz, és azok lehúznak, súllyal fognak rád nehezedni.

Csak rátok kell nézni, látom néha, hogy hol járnak a gondolataitok, és látom, hogy a problémákon gondolkodtok. De a problémáidat eddig sem tudtad te magad megoldani! Kevés vagy hozzá és én is, mindannyian kevesek vagyunk a saját erőnkől ezekre. Azért mondja itt az Ige, hogy *nem a láthatókra* tekintünk, mert úgy nem lesz megoldás, úgy nem lesz nagy dicsőség ezekből a megpróbáltatásokból.

Ha képesek vagyunk a láthatatlanokra tekinteni, akkor ezeknek a láthatatlanoknak létezniük kell, különben nem kérné az Ige, hogy próbáljunk meg rájuk tekinteni, rájuk

figyelmezni. Figyelmedet azokra irányítsd, amik szemmel nem láthatók, a tekintetedet a láthatatlan szellemi birodalomra szegezd.

Ott el van készítve a *megoldás*, ott jelen vannak az Úr útjai, ott jelen vannak az Úr gondolatai, ott jelen vannak az Úr tervei, ott jelen van mindaz, ami neked szükséges, hogy ebből *kimenekedés* legyen, és az *dicsőséges* legyen.

Az Úr nem akarja, hogy a szentjei szürke köpönyegekben, meghajolva, megalázva, megpróbálva, szegénységben, betegségekben, fájdalmakban, nyűgökben végig vonszolva éljék az életüket. Az Úr nem akarja ezt, az ördög akarja. Ő neked megmondja, mit tegyél. A láthatók elmúlnak, nem éri meg a figyelmedet úgy rászzegezni, hogy ne tudj megszabadulni tőle.

Tudomásul vesszük ezeket, imádkoztunk és onnantól kezdve *oda tekintünk*, ahonnan a *megoldás jön*, hálákat adunk és dicsőséget veszünk arra a helyzetre. Kijelentjük, hogy legyen meg az Úr akarata ebben, miként a mennyben: *Uram, ott el van készítve a megoldás, legyen meg itt ezen a helyzeten*. Vagyis a láthatatlanokra szegezzük a figyelmünket, mert azok örökkévalók, és örökkévaló dicsőséget szereznek nekünk. Nagyon nagy kulcs ez.

Tudjátok, hogy valahol a világban most kezdik kibontani a *kvantumfizikának* a rejtelseit. A kvantumfizika megállapította, hogy vannak olyan *apró részecskék*, amelyeket addig lehet figyelemmel kísérni, amíg *rátelintünk*. Amint levesszük a tekintetünket róla, eltűnik, anyagtalanává válik, és mindenhol jelenlevő energia formájában létezik csak. De amint ismét *ráfizyelünk*, akkor kimutatható, hogy ott van. Így vannak a *szellemi dolgok*.

Megkértük, az megvan nekünk, és amíg a szemünket arra szegezzük, hogy az megvan, azt senki el nem lophatja, mert megkértem, Te elrendelted, hogy az imámra válasz jöjjön, az megvan nekem. „Uram, köszönöm!” Ez a megoldás áll az életemben, azokat a gondolatokat én megszerzem, azokat az utakat én járom, azokat a dicsőségeket.

Ragaszkodom hozzá, s addig az *Úr munkálja*. Láthatatlanokra tekintünk, és közben az Úr formálja azokat. A világ nem látja. Ezek azok a magok, amikről a pásztor beszélt, hogy a *magok* el vannak vetve. A világ azt kérdezi, hogy hol van?

Bizony bennünk van, és *oda tekintünk*, azokra tekintünk. Ez a *hit munkája*, a hit szemeivel látjuk azokat, máshol még nem látható. De ha a hit szemeivel elengeded, soha nem fogod meglátni azt. Soha! Áldott legyen az Úr neve, hogy megértjük, hogy a hit működik, és a hit alapelveiben még a kvantumfizika tudománya is támogat minket. Most jönnek rá, hogy mennyire igaz az, amit a Biblia ír.

Amikor az *Igén elmélkedünk*, akkor mit teszünk? A *láthatatlanokon* van a figyelmünk, a *hit dolgain* van a figyelmünk. Amikor elmélyedünk az Igén, mit teszünk? A láthatatlanokra vetettük a figyelmünket, s akkor tud munkálni a hitünk. *Ezért* hozza Jézus azt a nagyon szemléletes alapelvet erről, hogy mit jelent *kősziklára építeni* egy házat. Pont ezt jelenti, hogy a *láthatatlanokban megalapozzuk* magunkat, az Igében, a szellemiekben, a hitünkben.

Mert, ha így *kősziklára építjük fel* a házunkat, akkor jöhetnek az árvizek, jöhetnek a szelek és bele is ütköznek abba, de nem fog megrendülni, hanem megáll az. Nem azt mondja az Írás, hogy majd kikerülnek azok a folyamok, szó nincs róla. Vagy kikerülnek majd azok a szelek, ha *kősziklára építjük*, szó nincs róla.

Ugyanazok a megpróbáltatások esnek rajtunk – le van írva –, de mi *megállunk* benne. Itt van a nagy különbség. Mert mi a *láthatatlanokra* figyelmezzünk. Nagyon nagy titka van itt az

Evangéliumnak elrejtve, ma fogunk ebből megértést és világosságot venni, és gyakorolni fogjuk. Mert az Ige, ha halljuk és *megcselekedjük*, akkor hoz nekünk *áldást*.

Az, hogy *min gondolkodsz*, azt senki más irányítani nem tudja, csak te magad. Imádkozhatom érted napestig, ha te azokon a dolgokon gondolkodsz, amelyek téged nem visznek előbbre, *inkább visszahúznak*, akkor ne várd, hogy a helyzeted megoldódik. Az *Igén szabad* csak gondolkodni, az hoz *világosságot*, megoldást, magasabb utakat, magasabb gondolatokat.

LUKÁCS 6,47–48.

47. Valaki énhozzám jön és hallgatja az én beszédemet és azokat megtartja, megmondom néktek, mihez hasonló.

Ez mindannyiunkhoz szól, nemcsak hallanunk kell, hanem megcselekednünk is az Ő beszédét.

48. Hasonló valamely házépítő emberhez, aki leásott és mélyre hatolt, és kősziklára vetett fundamentumot: mikor aztán árvíz lett, beleütközött a folyóvíz abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta: mert kősziklára épült

Itt a különbség. Nem fogsz megmozdulni, *nem fogsz megrendülni*, ha kősziklára épültél, ha az *Igére építetted* fel az életedet. Isten azt mondja prófétikusan Mózesnek: „*Ímé állj a kősziklára.*” *Van hely énelőttem, helyet készítettem neked, állj a kősziklára.* Már Mózesnek is ezt mondja, a 2Mózes 33,21-ben.

Állj oda a kősziklára, a kősziklán meg tudsz állni, az *Igére alapozd* az életedet. Minden más esetben meg fogsz rendülni. De ha kősziklán állsz, akkor jöhet akármilyen árvíz, akármilyen vírus, akármilyen betegség, akármilyen ijesztése az ellenségnek, meg van írva, hogy te ugyan *megpróbáltatsz*, de *megmozdíthatatlanul* meg tudsz állni benne!

Dicsőség Istennek ezért. Tudsz-e ebben örvendezni? Mert ez így igaz, ezt Jézus tanítja. Kicsit bővebben kifejti a Máté evangélium ugyanezt a szent igazságot. Két házról van szó. Látjuk, és ezek után meg fogjuk érteni, hogy *hol van a különbség* az életünkben, amikor az egyik ugyanabban a próbában elbukik, a másik pedig kijön belőle.

MÁTÉ 7,24–27.

24. Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:

A „valaki” az bárki lehet, te is. Nézzük, mi történik, akkor, ha kősziklára építed a házad: nincs reménytelen helyzet akkor.

25. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építettett

Eljönnek ezek: jön a munkanélküliség, jön az áremelkedés, jön az ilyen helyzet, az olyan helyzet, ezek mind eljönnek. Jézus nem titkolja. Nincs garancia, hogy téged elkerül. Beleütközött abba a házba, de az nem dőlt össze, vagyis *megállt*, mert a *kősziklára építettett*.

26. És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fővenyre építette házát:

Ezt Jézus nem rólunk mondta, mert mi *gondolkodunk* az Igén éjjel és nappal, és *megcselekedjük*. Cselekedni szavakkal és gondolatokkal lehet. Nem ásott mélyre, nincs kősziklán ez a ház, a fővenyre építették.

MÁTÉ 7,24–27.

27. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása

Ugyanazok a megpróbáltatások jönnek, teljesen ugyanazok jönnek a világban élőkre. Ez a tanítás végén van, hogy azt mondja az Írás, hogy úgy tanította őket Jézus, mint akinek hatalma van és nem úgy, mint a farizeusok és írástudók.

Nagyon szeretem ezt a megjegyzését, Jézus mindig úgy szólt, mint akinek hatalma van. Ismeri az isteni alapelveket a *fizikai világ mögött*, és úgy tanította őket: *én vagyok a Teremtő, fogadjátok el tőlem*. Ez így igaz.

MÁTÉ 12,35.

35. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

Ki a jó ember? Jézus szavait erről a 35-ös versben olvashatjuk, amely egy fantasztikus definíció. Ha te megtanulod, hogy az új teremtésbe mi van belehelyezve, mi van ott bent, akkor megtanulod ezeket a jókat onnan belülről előhozni.

Ugye írta az Úr, hogy azok jó cselekedetek. Egyszerűen csak előhozza. De jó lenne ezeket csak úgy előhozni, gondoljuk, ugye? Mi az, hogy onnan előhozza? Hogyan lehet onnan belülről [a szellemünkéből] – ahova el van helyezve – előhozni a jó dolgokat?

Ahogy az előbb olvastuk, hogyha a láthatókra tekintünk, akkor fővenyre építettünk, ha a *láthatatlanokra* tekintünk, akkor *kősziklán* állunk akkor jönnek a jó dolgok az életünkre. *Előhozzuk* a jókat, ami ott van bent. *Előhozzuk* a szabadulást, *előhozzuk* a gyógyulást, *előhozzuk* a gyarapodást, *előhozzuk* a *kimenekedést* minden megoldatlannak látszó helyzetből.

Egyszerűen előjönnek, onnan belülről jönnek. Azt mondja Jézus, hogy az ő szívének jó kincseiből hozza elő, ide el vannak rejtve, innen hozod elő. Na, ez a szellemi keresztyénség. El van *rejtve szellemben*, és te megtanulod *előhozni* azokat, úgy, hogy nem a láthatókra tekintesz.

Valaki azt mondaná, hogy orvosi egyetemre készültem, felvettek, azután jött az első vizsga meg a második, egy-két vizsgát megtettem, azután elkezdtek nem sikerülni a vizsgáim, jöttek a nehézségek, jöttek az anyagiak, haláleset történt a családban, ez a nehézség. Sorolod a nehézségeket, és ma három év eltelt, és már nem akarsz orvos lenni, feladtad teljesen.

De amíg valakiben ott van ez a *kép belül*, hogy ő orvos akar lenni és tudja, hogy az Úr elhívása, és tudja, hogy az Úr támogatja őt, bármilyen nehézségek jöhetnek, hogyha ez a kép ott van még benne, hogy ő orvos lesz és látja magát, addig *kősziklán áll* a háza.

Ha *látja magát*, akkor akármilyen nehézség jöhet. Amíg belül látod, amíg a láthatatlanokra tekintesz, addig az *Úr munkálja* azt a hited által, és hozod elő a jókat belülről. Ez a keresztyén élet. Nem adja meg magát a körülményeknek, hogy mit lát. Amíg *látod* a hit szemeivel, addig *megvan* neked. Amíg tudsz a láthatatlanokra tekinteni, addig nem lopta el senki a hitedet.

1KORINTHUS 1,27–29.

27. Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse az erőseket;

Arról kapunk itt egy óriási bepillantást ebben a három igeversben, hogy Isten hogyan munkálja a dolgokat. Nem szereti, ha valaki magától bölcsekedik, ha azt mondja valaki magában, hogy ő milyen erős, csak várd meg, amíg Isten elkezd vele foglalkozni. Istennek van ereje megszegényíteni bárkit, aki magában fel van fuvalkodva.

1KORINTHUS 1,27–29.

28. És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse:

Érdekes ezen gondolkodni: fogja Isten a világnak a semmi dolgait, vagyis amelyek még nem láthatók, ezekről van szó. Hol vannak ezek a „semmik”? Szellemben vannak, amiket elültettél, valahol ott vannak. A láthatatlanokra tekintve tudjuk, hogy ott vannak, ugye olvastuk?

A világnak „semmi”, de neked a kincsed, a mindened! A világ lenézi ezeket, ugyan már, hited van, az semmi, meg hogy Jézus neve! Ugyan már, az nem ér semmit, mire mész vele? – de az Úr megragadja ezeket, fogja és azt mondja: veszem ezeket a *semmiket*, láthatatlanokat, és fogom és megsemmisítem vele a *valamiket*.

A valamiket, amit lát az orvos, a rákos daganatot, az adósságot, a nehézségeket, a családi problémákat, amik magukat valamiknek gondolják az életedben, azt gondolják, hogy na, majd evvel mérkőzzél meg, meglátod, hogy ebben aztán majd kitörök a bicskád.

Ezek a „valamik” azok, amik magukat valamiknek gondolják, akik felfuvalkodnak Isten dolgai ellen, akik Isten rendelései ellen vetik magukat. Azt mondja Isten: *Én fogom ezeket a „semmiket”, a lenézett legkisebbeket, a pici magokat, amiket bevetted a szívedbe, fogom ezeket, és megsemmisítem a „valamiket”. Ez Isten királysága.*

Ha tudod, hogy Isten így munkálkodik, a láthatatlanokra tekintve fogja a „semmiket”, és győzelmeket hoz elő. Hogyan megyünk ellene egy rákos daganatnak? Vesszünk a „semmikből”! Vesszük a *hitünket*, azt sem látja senki, a világnak olyan, mintha *semmid* nem lenne, vesszük a Jézus nevét, vesszük az elültetett magokat, vesszünk a kősziklára épült házból erőt, a Szent Szellem erejét.

Ez mind „semmi” a világnak, mert nem ismeri ezt, lenéz minket, ezért azt mondják, hogy szektába járnak, hagyjad ezt, ne foglalkozz ezekkel! Aha! De ők tudnak a semmiből venni, tudnak a *láthatatlanokból* venni, és fogják ezeket, és a *létezőket* megsemmisítik a Jézus nevében, hatalmában. Így tűnnek el a rákos daganatok! Így tűnnek el a gonosz munkák az életünkben, így tűnik el minden akadály.

A bevert szegek így tűnnek el, kiesnek onnan, ez van megprófétálva. Kiesnek, és a ráakasztott terhek levágnak és összetörnek, nincs többé, mert az Isten Igéje megsemmisítette ezeket. Így van megírva: *megsemmisítette*. Ez Isten láthatatlan birodalma. Ha megtanulsz a *láthatatlanokra* tekinteni, akkor fantasztikus *előmenetelt* kapsz általa. Isten így munkálkodik, az Ő Igéje cselekszi ezeket.

Mondd ki nekem: *megsemmisítve!* Ámen! *A semmiket veszi Isten, hogy a valamiket megsemmisítse!* Ez a te *láthatatlan hited*, amit elvetsz, a kis magok. Már amikor a magvető fogja a magot és elveti, sem a kezében nincs már a mag, a földben sem látja már, nincs sehol, a látható világban sehol nincs már jelen, mégis növekszik a föld alatt, növekszik a mag és tudjuk, hogy egy napon kibújik a földből.

Tudjuk, hogy egy napon gyökeret ver, tudjuk, hogy egy napon szára lesz és gyümölcsöt terem, tudjuk, mi vetettük el azt a magot. Isten így van az Ő *Igéjével*. Nem tér hozzám üresen

– kijelentette –, hanem *megcselekszi* azt. Izgalom ébred-e a szívedben, hogy Isten elhívott, hogy az Igével munkálkodjál?

JEREMIÁS 1,10. 9. 11–12.

10. Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!

Azt mondja Isten a prófétának: figyelj, *ami útban van* az én munkámnak, azt tanuld meg kigyomlálni az életedből. Gyomlálj, *szaggasd ki*, ami nem odavaló, utána jön az építés. Építs, plántáld a Királyságot, *építsd a szellemeket* az életedben.

Kétirányú a munkája a prófétának: *az ellenség munkáját le kell rombolnia és Isten munkáját építenie kell*. Hogyan teszem én ezt? – kérdezi a próféta Istentől. Miként tudom én ezt megtenni? Uram, hogyan mennek ezek? Azt mondja a 9-es versben az Úr:

9. És kinyújtá az Úr az Ő kezét, és megillette számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én Igéimet adom a te szádba!

Csak az Igémmel fog menni, az *Igémmel* tudsz rombolni, az Igémmel tudsz pusztítani. Ami nem odavaló az én Igémmel, az éles karddal le tudod rombolni ezeket, nem állhat meg előtted az ellenség. *Az én Igéimet adom a te szádba, az én Igémmel tudod elvégezni*. Semmi mással nem tudnád, de az én *Igémmel*, ha azt elveted, hogyha a láthatatlanokra figyelsz, azok nem térnek vissza hozzám üresen, azok *megcselekszik* azt.

Látod-e, hogy miért akarja az ördög *ellopni* tőled az Igét a szádból? Hogy ne tegyél már több megvallást, belefáradtál, már nem is kell ez az imakönyv, már nem kell az az imádság. Máshogy nem megy, csak az Isten Igéjével.

11. Szóla továbbá nékem az Úr, mondván: Mit látsz te, Jeremiás? És mondek: Mandulavesszőt látok én

Egy beszélgetés folyik az Úr és Jeremiás között: „*mit látsz, Jeremiás?*” – kérdezi tőle. Tőlünk is megkérdezi: *mit látsz? A problémákat nézed még mindig, vagy az én Igémre tekintesz?* Ami a szemünk előtt van, azt látjuk. És mondja: *mandulavesszőt látok*.

Ha voltál már Izraelben, akkor tudod, hogy ha januárban mész ki, az első fa, ami virágba borul, az a mandulafa. Nézttem, miként létezik, hogy januárban virágzása van. Kérdeztem, hogy milyen fa az? Mondta az idegenvezető, hogy a mandulafa virágzik januárban, elsőnek minden fa előtt.

12. És monda nékem az Úr: Jól láttál, mert gondom van az én Igémre, hogy beteljesítsem azt.

Bármilyen másnál *előbb fog gyümölcsöt hozni* az Ige az életedben, kivirágzik, gyümölcsöt terem. Az Ige a *legfelsőbb hatalom*, a legnagyobb fegyver, a legnagyobb segítség az életedben. Bármilyen máshoz fordulsz, kisebb eredmények jönnek, és késleltetve jönnek. Ha az Igéhez fordulsz, elsőnek hoz gyümölcsöt az életedben. Mandulavesszőt látott Jeremiás.

Azt mondja az Úr: „*ne tér hozzám üresen*”. *Ragaszkodj az Igéhez*, ne hagyd, hogy az Igét elloppja az ellenség a szívedből vagy a szádból, az az egy, ami *gyümölcsöt* terem. Ha kezdő vagy, ha most jöttél a gyülekezetbe egy-két hónapja, legyen imakönyved, imádkozd az Igét!

Ha meggyógyultál, kezd el imádkozni a Szent vér imádságot, a *szent vér lüktessen* az életedben, megmossa, átjárja az életed minden területét. Az Igének ott kell lennie, mert egyedül az terem az életedben, ez segít abban, hogy a láthatatlanokra tekints. Bátran szöld az Igét!

Isten tehát egyrészt azt mondja, hogy veszem azokat a *semmiket* és a *valamiket* megsemmisítem. Ez a hitnek az egyik oldala, amikor azt mondja a prófétának, hogy: *rombolj, pusztíts, gyomlálj*. De aztán azt is mondja, hogy *építs, hozd elő azokat!*

A hitnek a másik oldalát is megnézzük a Róma 4-ben, ahol Ábrahám atyánkról ír, akinek tétetett az ígélet. Ábrahám és Sára egész életüket leélték, és nem születt meg nekik a gyermekük. Isten pedig megígérte nekik, hogy lesz ígéletnek gyermeke: megszületik Izsák, és benne áldatnak meg a földnek minden népei, minden pogányai, ő lesz az ígélet gyermeke.

Huszonöt év telt el és nem születt meg a gyermek. Akkor volt Ábrahám 75 éves, amikor az ígéletet kapta, és immáron most 100 éves, és nem születt még meg a gyermek. Egy tanulság íratott meg erről, miután Izsák megfogant, hogy hogyan sikerült ezt Istennek előhozni, minden földi nehézség ellenére.

Egy olyan Istenről ír, akiben Ábrahám *hitt*, aki a holtakat *megeleveníti* és azokat, amelyek nincsenek, *előszólítja*, mint meglévőket. Ez Istennek az egyik jellemvonása: Ő olyan Isten, hogy a szívében kigondolja, *elrendeli*, utána onnan előhozza, *előszólítja* azokat. Azokat, amelyek nincsenek itt a látható világban, *előszólítja*, mint meglévőket.

Így történt a világ teremtése: elgondolta magában, azt mondta, hogy *legyen!* És amikor kimondta, akkor megteremtette, akkor lett. *Előszólította* azokat, amelyek nincsenek. Mit mondott Jézus? A jó ember az ő *szívének* jó kincseiből *szólítja elő* a jókat.

Erre a *képre* vagyunk teremtve. Az a hit, ami benned van, az képes arra, hogy amit elgondolsz, azt *elő tudd szólítani* erre a világra. Ezt mondja Isten is magáról, és aztán mondja Ábrahámról. Nézd meg:

RÓMA 4,18.

18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, a szerint, amint megmondott: Így leszen a te magod.

Minden reménytelenségre megvolt az oka, mert száz év alatt nem születt meg nekik a gyermekük Sárától. *Elvárással hitt* abban, amit Isten ígért neki. Nézzük meg mi az *erős hitnek* a meghatározása, ekkor fogod megtudni, hogy erős vagy-e hitben.

19. És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mintegy százestendős lévén, sem Sárának elhalt méhére;

Mi az erős hit? Ha *nem a láthatókra* tekintünk! Itt vesztek el a keresztények legtöbbször. Mindketten halottak voltak a gyermeknemzés tekintetében, de nem tekintett egyikre sem. Már az egyikük is elég lenne, hogy soha se szülessen gyermekük, feladják. De ő nem tekintett rá, helyette valami másra tekintett, ez a csodáknak a *természetfeletti kulcsa*.

20. Az Istennek ígéletében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek.

Amit Isten megígért, az megáll, ott kár kételkedni, amit Ő ígért, az megvan. Az Igében találsz egy *ígéletet*, azon megállhatsz, Ő nem hazug. Ábrahám tehát erős volt a hitben, és mit tett így? Ha erős vagy a hitben mit teszel? Nézzük meg!

Erős volt a hitben, *dicsőséget* adván az Istennek. Miért adta a *dicsőséget*? Azért, amit *még nem látott*. Nem volt még meg Izsák, huszonöt évig várták Izsákot, közben mindig dicsőséget tudott adni Istennek. Nem látom ugyan, de *nem kételkedem* az ígéletben, nem tekintek ezekre a láthatókra. Dicsőséget tudott érte adni, hogy megvan neki. Látta Izsákot a láthatatlanokban, a szellemi szemeivel látta, hogy megvan neki.

Ez, hogy oda tudott tekinteni a láthatatlanba, hozta neki, hogy megszületett az Izsák. Ő százéves, Sára hetvenöt volt. *Teljesen elhitte*, hogy amit Ő ígért meg is *cselekedheti*. A *teljesen elhitte* azt jelenti, hogy semmi helye nem maradt a kétségnek, semmi helye nem maradt, nem érdekelte, nem tekintette.

Ez a hitnek a kulcsa, *alapszabály*: nem tekinteni a láthatókra, hanem *Isten ígéreteire* tekinteni és *dicsőséget* adni. Honnan tudod, hogy erős vagy a hitben? Ha fel tudod emelni a kezedet és meg tudod köszönni azt, amit még nem látsz!

Azt mondja az ördög, még nincs meg neked! *De igen, megvan nekem!* Itt belül megvan nekem, és a jó ember az ő szívének a jó kincseiből hozza elő a jókat. Figyelj, ördög: ha sokáig itt állsz és várakozol, meg fogod látni! Én előhozom ezeket, az Ige él bennem, az Ige gyökerezik, az Ige gyümölcsöt terem. Én előhozom azokat az Úrnak a jobbjával, ezek előjönnek.

A hitnek a szava ez, és az Úr megcselekszi azokat, az Ige nem tér hozzá üresen. Azt mondta a prófétának: „*Ímé az én Igémet adom a te szádba*”. Ott van-e az Ige a te szádban? Vagy a *problémák* vannak ott helyette?

A szemed ott van-e a *problémán*, vagy ott van azon, amit Isten Igéjéből *merítettél*, és a hit által kialakult egy *kép* benned belül, hogy te igenis gyógyult vagy? Ezek a tünetek ugyan itt vannak, de ez *hazugság*, mert én a gyógyult vagyok, és magamat *gyógyultan látom* a hit szemeivel, és ezért dicsőséget tudok adni Istennek.

Ez a *hit cselekedete*, ha ezt megérted, akkor az élet bármely területén tud *működni* a hited, és elő tudod hozni azokat a jókat, amire Isten teremtett. A jókat: az Ő gondolatait, az Ő útjait, az Ő mindenféle jó cselekedeteit. Az Ő királysága fog előjönni az életedben, az Ő csoda dolgai, mert elő tudod szólítani azokat, amelyek nincsenek.

Amikor azt mondja egy keresztény, hogy nincs láza, bár magas lázban van, akkor azt hiszi, hogy a hitét használta. De nem használta a hitét, mert a *hit nem a meglévőnek a tagadása*, hanem a *meg nem lévőknak az előszólítása!*

Ilyenkor csak nevet rajtunk az ördög, és hazugság által gyengülnek a szavaink, mert hiszen mindenki látja, hogy a hőmérő 39,5-et mutat, és hívni kell az ügyeletet, ha nem történik semmi. Hanem azt kell kijelenteni, hogy te *a gyógyult vagy!* A hitet értsük meg, hogy *mit tesz*, és *mit nem tesz!*

Nem a jelenlevő helyzetnek a tagadása a hit cselekedet. Ábrahám nem azt tagadta, hogy ő nem képes a nemzésre, hanem elkezdett dicsőséget adni Istennek, hogy neki ez megvan. A hit szemeivel látta Izsákot, látta, hogy ez neki megvan.

Adjunk hálát Istennek, hogy a hitnek az igaz szemeivel tudjuk látni azokat, amiket Ő ígért, és azokat meg is cselekszi az életünkben, mert Ő nem hazug. Ő igaz Isten, és mi a *láthatatlanokra tekintünk* és nem a láthatókra. Vesszük a *semmiket* és megsemmisítjük vele azokat, amik magukat felmagasztalják az életünkben Isten akarata ellenére.

Kezdj el Istennek *hálát adni*, ha van egy munkahely a szíveden, amit még nem látsz, kezd el köszönni Istennek, hálát adván és dicsőítvén Őt és magasztalván Őt. Ő hűséges! Nem hagyott el soha senkit. Áldott legyen a Szent Neve!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.